

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

The Student Support System Administration in the Digital-Era of the Schools
under Secondary Educational Service Area Office, Khon Kaen

วัชร ประไพศรี^{1,*} และ นียดา เปี่ยมพินะ²

Watchara Praprosr^{1,*} and Niyada Piampuechana²

^{1,2}หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

^{1,2}Master of Educational, Program in Educational Administration, Northeastern University

*Corresponding author's email: watchara19641@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received)

23 มิถุนายน 2567

วันที่แก้ไขบทความ (Revised)

16 กรกฎาคม 2567

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

31 กรกฎาคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และตำแหน่งหน้าที่กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำนวน 358 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานแบบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษาโดยภาพรวม และรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการคัดกรองนักเรียน มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ด้านการส่งเสริมนักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียน มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหาร, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ยุคดิจิทัล

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study student care and support system administration in digital age of educational institutions, 2) compare student care and support system administration in digital age of educational institutions under Secondary Educational Service Area Office, Khon Kaen classified by size of educational institutions and position. The sample group included educational institution administrators and teachers under Secondary Educational Service Area Office, Khon Kaen with the total number of 358 people. The instrument used in the research was a 5-level rating scale questionnaire. The statistics used in data analysis comprised frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test hypothesis and one-way analysis of variance (ANOVA). The research results were found that: 1) Student care and support system administration in digital age of educational institutions, in overall and in each aspect, was rated at a high level of practice. 2) A comparison of student care and support system administration in digital age of educational institutions, classified by size of educational institutions and position, was found that the overall was not different, when considering each aspect, it was found that student care and support system administration in digital age in aspect of recognizing students individually and prevention and problem solving was not different, in aspect of student screening was different at statistical significance of .05 level, in aspect of student promotion and student transferring was different at statistical significance of .01 level. A comparison of student care and support system administration in digital age of educational institutions, classified by position, was found that the opinions of educational institution administrators and teachers on student care and support system administration in digital age, in overall and each aspect, were not different.

Keywords: Administration, Student Care and Support System, Digital Era

บทนำ

การจัดการศึกษา รัฐต้องจัดให้บุคคลมีโอกาสนและสิทธิเสมอกันเพื่อให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ สังคม การเรียนรู้ และการสื่อสาร หรือมีร่างกายทุพพลภาพหรือพิการ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาสำหรับคนพิการ ให้จัดตั้งแต่แรกเกิด หรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก บริการ สื่อ และความช่วยเหลืออื่น ๆ ทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน

กฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมและหลากหลาย โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข (ราชกิจจานุเบกษา, 2562)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการ และจุดเน้น ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมอบหมายให้ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน ดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินงาน โดยคำนึงถึงสิทธิของนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม พัฒนาบุคลากรของเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาและ 5) การส่งต่อนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565)

การบริหารการศึกษามีความสำคัญมากเพราะการศึกษาของเยาวชน หรือคนในประเทศจะดีหรือเลว จะทำให้คนในประเทศแข่งขันกับคนในประเทศอื่น ๆ ได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับการบริหารการศึกษา หรืออีกนัยหนึ่งก็คือขึ้นอยู่กับผู้บริหารการศึกษาของบ้านเมืองนั่นเอง หากประเทศใดได้นักบริหารการศึกษามีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจงานด้านการจัดศึกษา และผลกระทบของการศึกษาต่อความก้าวหน้าของเยาวชนและประเทศชาติแล้ว ประเทศนั้นก็จะมีความรุ่งเรืองในทุก ๆ ทาง ในทางตรงกันข้าม หากชาติใดไม่มีนักการศึกษาที่เก่ง และทำงานโดยกำหนดเอาความก้าวหน้า และความรุ่งเรืองของประเทศชาติแล้ว ก็ยากที่ประเทศชาตินั้นจะรุ่งเรืองสืบไปได้ (ครรชิต มัลลียงศ์, 2562)

การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลได้นำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารมาประยุกต์ใช้ ทำให้การเรียนการสอนมีความสะดวกรวดเร็ว ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เนื้อหาและการมีทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกแบบ วิเคราะห์ สังเคราะห์ เข้าใจในแผน และผลการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีมุมมองที่หลากหลายสามารถรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมถึงสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ และมีความเข้าใจตนเองพร้อมปรับตัวเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนรู้ในยุคเทคโนโลยีนั้นก็มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนรู้ คือ ปัจจัยด้านบุคคล เพราะมนุษย์เป็นผู้กำหนดนโยบายที่จะพัฒนาการเรียนรู้อัจฉริยะด้านสิ่งแวดล้อม หรือบรรยากาศของการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อตัวของนักเรียนเป็นอย่างมาก ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น ดิจิทัลเทคโนโลยีมีผลกระทบต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารวิชาการ การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารการเงินและงบประมาณ การบริหารกิจการนักเรียน และการสร้างความร่วมมือกับชุมชน ซึ่งงานของสถานศึกษาในทุกด้านจะต้องมีการจัดทำฐานข้อมูลของสถานศึกษาเพื่อใช้ในการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสาร มาใช้ในการสร้างระบบฐานข้อมูล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการความรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พระทีฆทัตต์ ชยวุฒโฒ, 2563)

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน ใช้การมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา (ศุภกร รัตนวงษ์, 2565) ซึ่งการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน ใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพ (มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2565) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล จะต้องมีการกระบวนการทำงานเป็นระบบมีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนรวมทั้งมีวิธีการ กิจกรรม และเครื่องมือต่าง ๆ ที่มีคุณภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอันจะส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ โดยมีสาเหตุมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกและในเชิงลบ อันก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นเน้นที่คุณภาพของนักเรียนให้มีความสมบูรณ์ พร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ ความสามารถด้านจิตใจ คุณธรรม จริยธรรมและมีชีวิตที่สงบสุข ให้สมกับคำว่า "เก่ง ดี และมีความสุข" โดยมีบุคลากรทุกคนในโรงเรียนร่วมมือกันดำเนินงานทั้งผู้บริหารและครู และที่สำคัญ คือ ความดูแลใส่ใจของครูที่ปรึกษาที่มีให้นักเรียนในความดูแลทุกคนอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความรัก ความเมตตา และความเข้าใจในนักเรียนแต่ละคน ซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนานักเรียนให้พร้อมที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตอย่างมีคุณภาพรอบด้าน เป็นกำลังสำคัญของสังคม (ณัฐกิตต์ ไมตรี, 2562) การสร้างทักษะดิจิทัล เพื่อว่าในอนาคต การก้าวสู่เศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศไทย จะเกี่ยวกับการใช้ดิจิทัลอยู่มากกรอบความรู้ภายใต้ทักษะการใช้ดิจิทัลประกอบด้วย การรู้และใช้สื่อ (Media literacy) คือทักษะในการรู้เท่าทันสื่อ สามารถสร้างสรรค์ สร้างสื่อ ใช้สื่อ (ยีน ภู่วรรณ, 2564) ดังนั้น การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาและ 5) การส่งต่อนักเรียน (พรวิมล กลิ่นศรีสุข, 2564)

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลโดยใช้ PDCA เป็นวงจรบริหารงานคุณภาพ ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน Plan-Do-Check-Act เป็นกระบวนการที่ใช้ปรับปรุงการทำงานขององค์กรอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาและเกิดการพัฒนายอย่างต่อเนื่อง โครงสร้าง PDCA ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ P – Plan คือ การวางแผน D – DO คือ การปฏิบัติตามแผน C – Check คือ การตรวจสอบ A – Act คือ การปรับปรุงการดำเนินการ (Sahatorn, 2564) ดิจิทัลเทคโนโลยีมีผลกระทบต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารการเงินและงบประมาณ การบริหารทั่วไป การบริหารกิจการนักเรียน และการสร้างความร่วมมือกับชุมชน ซึ่งงานของสถานศึกษาในทุกด้านจะต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลของสถานศึกษา เพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ICT มาใช้เพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ในงานด้านต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาแล้วของ

สถานศึกษา เทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรู้จักนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2559)

จากผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือที่ผ่านมา ยังไม่สามารถ แก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนยังคงเผชิญปัญหาต่าง ๆ บางกรณีมีความรุนแรง ทำให้เกิดความพิการ สูญเสียด้านร่างกายและจิตใจ จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการแก้ไขปัญหาของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นแต่ละคน มีวิธีการแก้ไขปัญหาแตกต่างกัน โดยเฉพาะวัยรุ่นที่มีภูมิคุ้มกันในชีวิตสูง จะสามารถจัดการปัญหา สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีภาวะจิตใจดีกว่าวัยรุ่นที่มีภูมิคุ้มกันในชีวิตต่ำ ซึ่งภูมิคุ้มกันในชีวิต เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลที่ทำให้บุคคลสามารถจัดการกับปัญหาที่ต้องเผชิญได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสุขภาพจิตดี และสามารถดำเนินชีวิตอย่างเข้มแข็ง (พัชรินทร์ นินทจันทร์, 2560)

สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาขอนแก่น มีจำนวนสถานศึกษา 84 แห่ง จากข้อมูลรายงานการสังเคราะห์ผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ปีการศึกษา 2563 พบว่า มีนักเรียนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา เช่น มีนักเรียนต้องย้ายออกเนื่องจากต้องติดตามผู้ปกครองไปทำงานที่ต่างจังหวัด ครอบครัวแตกแยก มีการหย่าร้าง นักเรียนอยู่กับตายาย ถูกปล่อยปละละเลย เด็กยากจน เป็นต้น ซึ่งจากการสังเคราะห์ SAR ของแต่ละสถานศึกษาในมาตรฐานที่ 1 ด้านคุณภาพผู้เรียนคือสุขภาวะทางร่างกายและจิตใจ พบว่า อยู่ที่ย่ำแย่ 64.48 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น, 2563) ซึ่งการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะต้องสะท้อนการดำเนินงานเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา แผนกลยุทธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ข้อมูลสารสนเทศระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และความปลอดภัยในสถานศึกษา พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความตระหนักรู้ มีความเข้าใจระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเสริมสร้างทักษะชีวิต เสริมสร้างความปลอดภัยและคุ้มครองนักเรียน เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565)

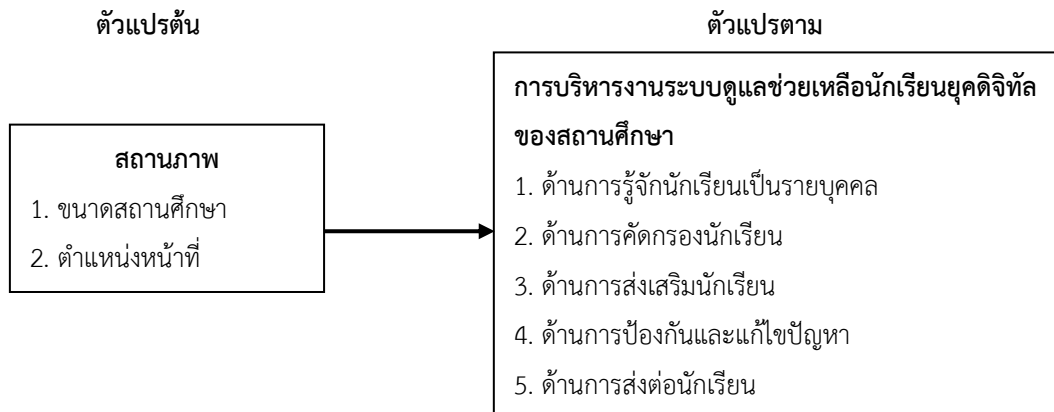
จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เพื่อให้ทราบถึงการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษาจำแนกตามขนาดสถานศึกษาและตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกันหรือไม่ และเพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนสามารถใช้ศักยภาพในการจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องเผชิญได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสุขภาพจิตดี ดำเนินชีวิตอย่างเข้มแข็ง และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นจำแนกตามขนาดสถานศึกษาและตำแหน่งหน้าที่

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นจำแนกตามขนาดสถานศึกษาและตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำไปใช้ในการวางแผนนโยบาย การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา
2. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการนำไปวางแผนการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา
3. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้เรียนได้รับการดูแลทั้งสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสถานะเสี่ยงจากสังคมยุคดิจิทัล ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ปีการศึกษา 2566 จำนวน 84 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 189 คน และครูจำนวน 3,234 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 3,423 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำนวน 84 แห่ง ผู้บริหาร จำนวน 20 คน ครู 338 คน รวมทั้งสิ้น 358 คน โดยขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรทาโรยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม 0.05. ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ ขนาดสถานศึกษาและตำแหน่งหน้าที่

ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ใช้สอบถามการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล เป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยตำแหน่งหน้าที่ และขนาดสถานศึกษา ลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา ประกอบไปด้วย 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของ Likert and Likert (1976) การสร้างเครื่องมือมีดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาดำรง เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

2. วิเคราะห์ข้อมูลในการสร้างเครื่องมือเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

3. ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามกรอบแนวคิดที่กำหนด จำนวน 2 ตอน ดังนี้

3.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.2 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา

4. นำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นขอคำแนะนำ และตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (validity) เพื่อหาความสอดคล้องในด้านโครงสร้าง ความตรงในด้านเนื้อหา ความเหมาะสม ความชัดเจน และความถูกต้องของการใช้ภาษาแล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objectives Congruence: IOC) โดยพิจารณาความเที่ยงตรงจากดัชนีความสอดคล้อง คือ เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 0.50 (สุวิมล ติรภานันท์, 2551) ขึ้นไปจึงถือว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่า มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.67-1

4.1 ปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารและครูปฏิบัติหน้าที่การสอนโรงเรียนพล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นวิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) การพิจารณาความเชื่อมั่นดูจากค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นที่ต้องมีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 0.70 ขึ้นไป แสดงว่ามีความเชื่อมั่นเชื่อถือได้สูง (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553) พบว่า แบบสอบถามการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษาทั้งฉบับ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.969

4.3 นำเครื่องมือที่ผ่านการหาคุณภาพและปรับปรุง ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความร่วมมือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำหนังสือถึงผู้บริหารสถานศึกษา และครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เพื่อขอความร่วมมือสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยผู้วิจัยใช้โปรแกรม Google Form สร้างแบบสอบถามออนไลน์ส่งถึงกลุ่มตัวอย่าง รวมจำนวน 358 ฉบับ

2. ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างก่อนการนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม นำไปวิเคราะห์ข้อมูลกับเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ตำแหน่งหน้าที่และขนาดสถานศึกษา นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency)

2. วิเคราะห์ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสถานศึกษา นำมาวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแบ่งความหมายของคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นจำแนกตามขนาดสถานศึกษาโดยใช้สถิติ F – test แบบ (One Way ANOVA) และตำแหน่งหน้าที่โดยใช้ สถิติทดสอบ t – test (Independent Samples)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น พบว่า โดยภาพรวมมีระดับปฏิบัติการอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการส่งเสริมนักเรียนมีระดับปฏิบัติสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านรู้จักนักเรียนรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามลำดับ และด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และตำแหน่งหน้าที่

2.1 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการคัดกรองนักเรียน มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

2.2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการวิจัยการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น มีประเด็นที่น่าสนใจอภิปราย ดังนี้

1. ผลการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาทุกแห่งมีการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับเป้าประสงค์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น คือ มุ่งเน้นให้สถานศึกษาจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) เพื่อพัฒนามุ่งสู่ Thailand 4.0 โดยต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงนำไปใช้ใน

การเสริมสร้างทักษะชีวิต ดูแลนักเรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย และให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภกร รัตนวงษ์ (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของนุรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสาบบุรี ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิญา ลงนัย (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์จิรา แลหมั่น (2566) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และตำแหน่งหน้าที่สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมการบริหารไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นการดำเนินงานที่มีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อาทิ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครูทุกคน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดนโยบายสำคัญให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของนุรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสาบบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสาบบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์จิรา แลหมั่น (2566) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีการบริการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล โดยภาพรวมและ

รายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ได้กำหนด ขอบข่าย ภาระหน้าที่ ให้ทุกสถานศึกษา ทุกตำแหน่ง จะต้องปฏิบัติไปแนวทางเดียวกันอย่างเป็นระบบ อีกทั้งการส่งเสริมนำ เทคโนโลยียุคดิจิทัล มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญ และจำเป็นต่อการนำมาใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นูรมาน พัทธ์สุขสันต์ (2564) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสาบบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสาบบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพงษ์ ตระการไทย (2564) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา ยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 จากการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษาด้านการส่งต่อนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารต้องมีการติดตามให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกรายงานผลการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนกลับมาให้ครูที่ปรึกษาทราบและเก็บใน Cloud Computing

1.2 จากการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษาด้านการส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้นผู้บริหารควรมีการมอบหมายให้ครูที่ปรึกษาประยุกต์ใช้ Mobility Devices และ Social Network ในการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน

1.3 จากการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน และการส่งต่อนักเรียน จะทำให้การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ยุคดิจิทัลของสถานศึกษา มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

1.4 จากการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้บริหารควรคำนึงถึงตำแหน่งหน้าที่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษาด้านการส่งเสริมนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา

ได้นำแนวทางไปกำหนดนโยบายการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมนักเรียน ในระดับอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารในแต่ละระดับ

2.3 ควรศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เพื่อนำองค์ประกอบที่ได้ไปพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้มีขั้นตอนสอดคล้องกับยุคดิจิทัลและโลกยุคพลิกผัน

เอกสารอ้างอิง

ครรชิต มัลลียงศ์. (2562, 12 ธันวาคม). เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา.

https://www.drkanchit.com/general_articles/articles/general_24.html

จักรพงษ์ ตระการไทย และ นเรศ ชันธะวี. (2564). การดำเนินการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในสถานศึกษายุคดิจิทัล. วารสารบริหารการศึกษาฉบับบัณฑิต, 21(1), 41- 49.

จันทร์จิรา แลหมั่น. (2566). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาสงขลา เขต 2.

[สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

ณัฐกิตต์ ไมตรี. (2562). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ

โรงเรียนทุ่งคูลาพิทยาสรรค์ “กรุงเทพฯอนุเคราะห์” อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.

นุรมาน พัทธสุขสันต์. (2564). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอสาบบุรี

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาปัตตานี เขต 3.

[การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะยา.

พรวิมล กลิ่นศรีสุข. (2564). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จังหวัดนครพนม.

[วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พระทีฆพัตน์ ชยวุฒโฒ. (2563). แนวทางการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา

ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร.

วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย,

27(1), 1,492 - 1,502.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2562. (2562, 9 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา.

<https://www.moe.go.th/wp-content/uploads/2022/01/MOE-Authority.pdf>

พัชรินทร์ นินทจันทร์. (2560). ปัจจัยทำนายความแข็งแกร่งในชีวิตในวัยรุ่นกลุ่มด้อยโอกาส.

วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต สมาคมพยาบาลจิตเวชแห่งประเทศไทย, 31(1), 13 - 27.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. (2565). เทคโนโลยีกับการบริหารจัดการเกี่ยวกับการศึกษา.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

เย็น ภูสุวรรณ. (2564, 20 ธันวาคม). ดิจิทัลกับชีวิตวิถีใหม่.

<https://learningdq-dc.ku.ac.th/course/?c=5&l=1>

ศุภกร รัตนวงษ์. (2565). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี ตราด.

[วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น. (2563). ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาปีการศึกษา 2563.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565, 9 ธันวาคม). คู่มือการคัดเลือกสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปีการศึกษา 2565.

<http://www.cpn1.go.th/2021/?p=12294>

สุวิมล ติรกันนท์. (2551). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ แนวทางสู่การปฏิบัติ.

โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิญา ลงนัย. (2565). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง. [สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต].

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559, 9 ธันวาคม). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital

Era). [http://www.tpa.or.th/writer/read this book topic.php?bookID=4489&read](http://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?bookID=4489&read)

=true&count=true

Likert, R. & Likert, J. (1976). *New Way Management Conflicl*. McGrawHill.

Sahatorn Petvirojchai, (2564, 9 ธันวาคม). PDCA ความหมาย ประโยชน์ และตัวอย่างใช้ 4 ขั้นตอน

เพื่อพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง. <https://th.hrnote.asia/orgdevelopment/what-is-pdca-210610/>

Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis Tokyo*: Harper International Edition.